

61/67 – عَنْ أَيِّ بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَعَدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَىٰ بَعِيرِهِ، وَأَمْسَكَ إِنْسَانٌ بِخِطَامِهِ – أَوْ بِزِمَامِهِ – قَالَ: «أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟» فَسَكَتَنَا حَتَّىٰ ظَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ سَوْىٰ اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ يَوْمَ النَّحْرِ؟» قُلْنَا: بَلَى. قَالَ: «فَأَيُّ شَهْرٍ هَذَا؟» فَسَكَتَنَا حَتَّىٰ ظَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِعَيْرٍ اسْمِهِ، فَقَالَ: «أَلَيْسَ بِذِي الْحِجَّةِ؟» قُلْنَا: بَلَى. قَالَ: «فَإِنَّ دِمَائِكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ، وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ، كَحْرَمَةٌ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ، فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَىٰ أَنْ يُبَلِّغَ مَنْ هُوَ أَوْعَىٰ لَهُ مِنْهُ».

61.67 Абу Бакранинг отаси розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам туяларига ўтирилар. Унинг жиловини [ёки юганини] бир киши ушлаб турди.

«**Бугун қайси кун?**» дедилар. Биз жим қолдик, ҳатто уни бошқа ном билан атасалар керак, деб ўйладик.

«**Курбонлик куни эмасми?**» дедилар.

«Ха, шундай», дедик.

«**Бу қайси ой?**» дедилар. Биз жим қолдик, ҳатто уни бошқа ном билан атасалар керак, деб ўйладик.

«**Зулхижжа эмасми?**» дедилар.

«Ха, шундай», дедик. У зот дедилар: «**Албатта, қонларингиз, молларингиз, шаън-обрўларингиз ораларингизда шу кунингиз, шу ойингиз, шу шаҳрингизнинг муқаддаслиги каби муқаддасдир***. Ҳозир бўлганлар ҳозир бўлмаганларга етказсин. Ажаб эмаски, ҳозир бўлган киши буни ўзидан кўра англовчироқ кишига етказса».

* Бу ерда «муқаддас» деб ўгирилган сўз матнда «ҳаром» деб келган бўлиб,

мусулмон одамнинг қони, моли ва шаъни эҳтиромга сазовор экани ва уларга тажовуз қилиш ҳаром эканини англатади.

Манба: hadis.islom.uz

